

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 4.

Vydána dne 22. ledna 1926.

Obsah: (8.—10.) 8. Nařízení o dalším poskytování drahotních příplatků k úrazovým důchodům. — 9. Vyhláška o vysvědčeníach Dievčenskej odbornej školy rodinnej a živnostenskej v Ružomberku. — 10. Nařízení, kterým se vydávají podrobné předpisy k článkům II, III, IV a VIII finančního zákona pro rok 1926.

8.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1926

o dalším poskytování drahotních příplatků
k úrazovým důchodům.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. III., odst. 2., zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotních příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení:

§ 1.

Platnost zák. č. 481/1921 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 13. prosince 1924, č. 270 Sb. z. a n., o dalším poskytování drahotních příplatků k úrazovým důchodům, prodlužuje se dále na dobu od 1. ledna 1926 do 31. prosince 1926.

§ 2.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Bechyně v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Nosek v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Srdínko v. r.	Tučný v. r.
Dr. Viškovský v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dvořáček v. r.	Šrámek v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Dérer v. r.

Dr. Kállay v. r.

9.

Vyhláška ministra priemyslu, obchodu a živností vo shode s ministrom školstva a národnej osvety

zo dňa 5. januára 1926

o vysvědčeníach Dievčenskej odbornej školy
rodinnej a živnostenskej v Ružomberku.

Dievčenská odborná škola rodinná a živnostenská v Ružomberku zaraďuje sa s platnosťou od školského roku 1924/25 podľa §u 19, odst. 3., živnostenského zákona pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi zo dňa 10. októbra 1924, č. 259 Sb. z. a n., a podľa vládneho nariadenia zo dňa 28. apríla 1925, č. 93 Sb. z. a n., do zoznamu tých živnostenských učilišť, ktorých vysvedčenia na odchodnú nahrádzujú preukaz riadneho dokončenia učebného pomeru (tovarišský list alebo tovarišskú zkúšku), ohlašujú-li ženy živnosť odevnícku, obmedzenú na šitie ženských a detských šiat.

Dr. Srdínko v. r. Dvořáček v. r.

10.

Vládní nařízení ze dne 15. ledna 1926,

kterým se vydávají podrobné předpisy k článkům II, III, IV a VIII finančního zákona pro rok 1926.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. XIII finančního zákona ze dne 15. října 1925, č. 207 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet pro rok 1926:

§ 1.

(1) Prostředky povolené státním rozpočtem mohou být požadovány jen podle skutečné potřeby. Každý poukazovací úřad jest povinen dbáti při tomto požadování největší úspornosti a pamatovati, že rozpočtové úvěry nejsou určeny k tomu, aby byly vždy vyčerpány, nýbrž že tvoří nejkratnější hranici, až po kterou mohou být učiněny výdaje v rozpočtovém roce na nezbytně nutné resortní potřeby.

(2) Nezbytně nutné potřeby resortní jsou jednak potřeby, které jsou odůvodněny zákony, vládními nařízeními neb jinými právními tituly, jednak potřeby, kterých vyžaduje nerušený chod některého správního odvětví.

§ 2.

(1) V případech odst. 2. čl. II finančního zákona budiž prokázáno v příslušném spise, že výdaj odpovídá skutečné potřebě a že nepřesahuje dvanáctiny povoleného celoročního úvěru.

(2) V případech odst. 3. čl. II finančního zákona budiž rovněž prokázáno, že výdaj odpovídá skutečné potřebě. Převyšuje-li potřeba v jednotlivém případě pro správní rok 1926 peníz 50.000 Kč, budiž vždy vyžádán souhlas ministerstva financí již k činu, který by této potřebě mohl prejudikovati.

(3) Byl-li již dán ministerstvem financí souhlas k celkové potřebě, není zapotřebí k výplatě případných částek schválené potřeby dalšího souhlasu ministerstva financí.

(4) Bylo-li třeba vyžádati si souhlasu ministerstva financí, buďtež poznamenány den příslušného rozhodnutí tohoto ústředního úřadu a číslo jednací ve spisech a uvedeny v podrobných výkazech pro účetní závěrky, respektive v odůvodnění přílohy 6. závěrky.

§ 3.

(1) Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle odst. 2. čl. II finančního zákona rozumějí se takové výdaje, které jsou splatny podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné neb pachtovné, úroky a splátky stavebních nákladů, státního dluhu a pod.

(2) Tyto výdaje mohou se požadovati celou částkou, splatnou v určité lhůtě.

§ 4.

(1) Nepoukáže-li se v některém měsíci celá dvanáctina řádného ročního úvěru, může být

použito zbytku v příštích měsících, je-li to nutno ke hrazení řádných výdajů.

(2) Naopak bylo-li výjimečně v některém měsíci poukázáno za souhlasu ministerstva financí více než dvanáctina, má být vyrovnána v některém pozdějším měsíci ona částka, o kterou bylo poukázáno více; nejpozději musí se tak státi v posledním měsíci rozpočtového roku.

§ 5.

(1) Opatření podle čl. III finančního zákona jest zcela výjimečné. Souhlas k němu může být dán jen v mezích ustanovení tohoto článku, a jen je-li prokázána nutnost navrhovaného opatření (§ 1, odst. 2.).

(2) Úhrada částek, o které nutno překročiti úvěr nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, budiž zajištěna zpravidla především úsporami paragrafu, v jehož výdajích jest úvěr tohoto nejnižšího pododdělení obsažen, a není-li to možno, úsporami ve výdajích příslušného titulu nebo celé příslušné kapitoly. Nelze-li vůbec ani tímto způsobem krýti překročení, možno úhradu zajistiti teprve v rámci celkového státního rozpočtu.

(3) Úvěrů, stanovených v nejnižších pododděleních státního rozpočtu připojeného k finančnímu zákonu, může být především použito podle jejich určení a výše, jak jest uvedeno v dílčích rozpočtech příslušných kapitol. Bude-li toho nezbytně třeba, může být k úhradě větší potřeby, přesahující rozpočtený úvěr některé položky dílčího rozpočtu, použito nevyčerpaných úvěrů jiné položky téhož pododdělení dílčího rozpočtu, a to v mezích připuštěných odst. 1. čl. II finančního zákona, t. j. v mezích příslušného pododdělení dílčího rozpočtu.

§ 6.

(1) Řízení podle §u 7 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., buď vždy zavedeno dříve, než se založí právní titul požadované potřeby.

(2) Toto řízení budiž provedeno i tehdy, když má být použito nevyčerpaných úvěrů mimořádných k úhradě výdajů řádných a naopak a nevyčerpaných zbytků v osobních úvěrech na úhradu věcných výdajů.

(3) Důsledkem ustanovení čl. III jest, že úhrn úvěrů schválených ústavně finančním zákonem jest nejkratnější mezí pro souhrn překročení jednotlivých rozpočtových položek, při čemž ovšem jest vždy nezbytným poža-

davkem, aby příslušné opatření bylo pro resortní účely nutným.

(4) Není-li pro jakýkoliv požadavek rozpočtem povolených úvěrů a není-li také možná úhrada tohoto požadavku nevyčerpanými úvěry jiných položek schváleného rozpočtu, nelze povolit prostředků ke hrazení takovýchto výdajů ani řízením podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n. V těchto případech musí býti vyžádáno svolení zákonodárných sborů, po případě Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny, při čemž též bude zajištěna úhrada těchto výdajů.

§ 7.

Jestliže byly hrazeny některé výdaje přesunem (virementem) podle odst. 1. čl. III finančního zákona nevyčerpanými úvěry jiných rozpočtových položek, budtež takto použité částky zaznamenány jako trvalá zkrácení oněch položek.

§ 8.

(1) Úvěry na potřeby investiční hospodaří příslušné nejvyšší správní úřady, v jejichž kapitolách jsou tyto úvěry zařazeny, a to pokud jde o pozemní stavby, patřící do oboru působnosti ministerstva veřejných prací, v dohodě s tímto ministerstvem.

(2) Nejvyšší správní úřady, jež poukazovaly dosud samy prostředky na potřeby investiční v oboru pozemních staveb z úvěrů jim ministerstvem veřejných prací přikázaných, budou nadále samy uvedenými úvěry hospodařiti a z nich poukazovati.

(3) Ostatní nejvyšší správní úřady, jež samy tyto prostředky nepoukazovaly, přikáží, pokud by dohodou nebylo jinak stanoveno, po projednání a příslušném schválení stavby nebo akce potřebný úvěr na jednotlivou stavbu nebo akci ministerstvu veřejných prací. Toto bude pak v rámci přikázané částky přikazovati dále podle potřeby (postupu stavby) příslušné dílčí částky podřízeným poukazujícím úřadům. Jde-li o úvěry nejvyšších správních úřadů, z nichž dosud ministerstvo veřejných prací samo přímo poukazovalo, bude v rámci úvěru, který mu byl příslušným nejvyšším správním úřadem přikázán, i nadále samo poukazovati splatné částky.

(4) Účetní závěrky budou sestavovati jen úřady poukazující.

(5) Úřady poukazující budou měsíční zprávy o použití úvěrů ministerstvem veřejných

prací jim přikázaných předkládati i nadále nejen ministerstvu veřejných prací, nýbrž i jednotlivým nejvyšším správním úřadům, jichž oboru se stavba nebo akce týká.

(6) Poukazuje-li ministerstvo veřejných prací samo z úvěru, který mu byl přikázán jiným nejvyšším správním úřadem, bude měsíční zprávy uvedené v odst. 5. tohoto paragrafu zasílati též příslušnému nejvyššímu správnímu úřadu.

(7) Ministerstvo veřejných prací zpraví o příkazech úvěrů v oboru pozemních staveb podřízeným poukazujícím úřadům vždy i příslušný nejvyšší správní úřad.

§ 9.

Investičními úvěry, které jsou společné několika nejvyšším správním úřadům a které byly zařazeny do rozpočtu ministerstva veřejných prací na rok 1926, hospodaří toto ministerstvo po dohodě s příslušným nejvyšším správním úřadem, jehož investiční potřeba se kryje z tohoto úvěru.

§ 10.

(1) Za použití povolených úvěrů výdajových podle odst. 1. čl. VIII finančního zákona se považuje zatížení úvěru rozpočtového roku výdajem včetně do 31. prosince 1926 poukázaným, bude-li platební rozkaz dodán k předpisu příslušné účtárně nejdříve do 5. ledna 1927, a provádí-li se výdaj pokladnou, této nejpozději do 10. ledna 1927.

(2) Poukazy, v roce 1926 datované, došlé však účtárně neb pokladně po uplynutí těchto lhůt, jest vrátiti jako neplatné.

(3) Potřebný souhlas ministerstva financí podle finančního zákona a souhlas nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle čl. III finančního zákona dlužno si vyžádati před koncem roku 1926 a závčas tak, aby předepsané řízení mohlo býti provedeno a úvěru použito ještě během roku 1926. Data souhlasu ministerstva financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu budtež sdělována podřízeným poukazujícím úřadům a vykázána v odůvodnění k účetním dílčím závěrkám.

§ 11.

(1) Aprobanti spisu jsou osobně zodpovědní za to, že bylo vyhověno ustanovením předcházejících paragrafů.

(2) Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní neb finanční.

ni, dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů, nebo referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a možno-li tudíž použití podle finančního zákona rozpočtového úvěru, provede se poukaz.

(3) Jinak uvede orgán obstarávající službu účetní nebo finanční ve spise příslušné námitky a vrátí jej poukazujícímu nebo rozpočtovému referentu k dalšímu jednání.

(4) Nesouhlasí-li poukazující nebo rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní nebo finanční, jest přednosta podřízeného úřadu poukazovacího nebo poukazující referent (u ministerstva) povinen předložit věc s odůvodněným vyjádřením svému nadřízenému ministerstvu nebo ministrovi k rozhodnutí.

(5) Jednotlivým nejvyšším správním úřadům jest vyhrazeno, aby vydaly v dohodě s ministerstvem financí podrobnější předpisy v rámci tohoto nařízení, pokud toho vyžaduje jejich organizace.

(6) Ministerstvo financí vydá, pokud toho bude třeba, v dohodě s nejvyšším účetním kontrolním úřadem a ostatními nejvyššími správními úřady podrobné předpisy o tom, aby byla zařízena řádná kontrola a evidence platebních poukazů jednotlivých poukazujících úřadů nebo evidence hospodaření rozpočtovými úvěry během správního roku.

§ 12.

(1) Je-li potřebí sjednati podle finančního zákona předchozí souhlas ministerstva financí, budiž mu zaslána dvojmo stručná infor-

mace o každém jednotlivém případě; v této informaci buď prokázána nutnost a neodkladnost navrženého opatření.

(2) Ministerstvo financí, vyžádajíc si, pokládá-li to za nutné, dalších objasnění, vyznačí na obou stejnopisech své rozhodnutí, podrží jeden stejnopis jako koncept, druhý vrátí.

§ 13.

Předpisy tohoto nařízení nevztahují se na státní závody, ústavy a zařízení, jež byly prohlášeny vládním nařízením ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n., kterým se provádí zákon o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkolů správních, za podniky, spravované podle zásad obchodního hospodaření.

§ 14.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr financí v dohodě se všemi ministry.

Bechyně v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Nosek v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Srdínko v. r.
Dr. Viškovský v. r.	Dr. Dvořáček v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Hodža v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Winter v. r.
Tučný v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Dérer v. r.	